

Ödedim Sensizliğin Bedelini

— keskin2011 · 26 Şubat 2013

çık ar beni aklından unut diyorsun
unutmak kolay mı seni en zor şeyi istiyorsun
vurulmuşum yanmışım bir kere bunu bilmiyorsun
ne zaman adını ansam sanki dilim tutuluyor
yokluğunu hissediyorum bu da beni kahrediyor

dertlerinle avunsam tek ilacım sen olsan
yer yerinden oynasa yine de benimle kalsan
vazgeçemem senden can bedenden çıkmayınca
olanları unut etme benden nefret
karşılık ver sev diyemem ama
ne olur bir kez olsun sen de içinde hisset

iste benden senin olan yüreğimi
kırpmam gözümü çıkarır ayaklarına sererim
her gece yaşadığım isyan nöbetlerimi
geldiğin gün ebediyen ertelerim
işte böylesine ölümüne sevdim seni

her dinlediğim şarkılarda sen varsın
bir gün belki sen de beni anarsın
aldığım nefes kadar bana yakınsın
seninle dolu kırılğan yüreğim al senin olsun
ama bana deme beni unut
son söylediğin söz olsun bu

çisil çisil yağ an yağmurlarda ıslandım
her damlasında sen varsın diye içime çektim
kır inadını gitme kal yanımda
daha söyleyeceklerim bitmedi son sözümü söylemedim
sen olmayınca ne hüznüm biter ne de yürek sancım
bana senden kalan iki damla göz yaşım bir de yaralı kalbim
ben sensizliğin kefareti ni çok ağır ödedim
sığ sularda yüzerken battı kağıttan gemilerim...

Refik
26.02.2013
İstanbul